

Arrest

nr. 63 284 van 17 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Ulaanbaatar, Mongolië. In november 2007 begon u te werken als ober in het "Corporate Hotel" te Ulaanbaatar. Al snel werkte u als privé ober van Ganbold, de algemeen directeur van het hotel. Ganbold hield in de VIP ruimte regelmatig vergaderingen over illegale praktijken. U was de enige die daar binnen mocht om hen te bedienen. U kreeg waarschuwingen van Ganbold dat wat u hoorde en zag in de VIP ruimte u aan niemand mocht vertellen, anders zou u worden vermoord. Op 16 april 2008 moest u zoals gebruikelijk Ganbold en zijn gasten bedienen. Eén van de gasten, Zandanshatar, een parlamentslid, dreigde ermee u te vermoorden. Omdat u niet wist waarom hij dit zei en omdat u bang was, vertelde u dit aan Ganbold. Daarop werd u door Ganbold geslagen. Op 19 mei 2008, het waren bijna verkiezingen, was u zoals gewoonlijk aan het opdienen voor Ganbold. Hij was in de VIP ruimte met Zandanshatar, waarmee hij goed bevriend is. Terwijl u aan het opdienen was, vroeg Ganbold u voor welke partij u zou stemmen. U antwoordde de democratische

partij. Daarop zei Zandanshatar tegen Ganbold dat u iemand van de vijand was. Toen u even later door Ganbold werd gevraagd de kamer binnen te komen, werd u door hem geslagen. De volgende dag bent u naar de politie gestapt om hierover klacht in te dienen. De volgende dag werd u 's avonds door Ganbold opgebeld om naar het hotel te komen. Het was al laat en iedereen was al naar huis. Toen u bij Ganbold aankwam, zag u de originele klacht die u de dag voordien had ingediend bij hem liggen. U werd die avond bijna tot de dood geslagen door Ganbold en zijn twee bewakers. U ging daarna niet meer naar huis maar verbleef bij een vriend. De volgende dag belde u uw echtgenote en stuurde u haar samen met uw dochter naar haar ouders. Ondanks het feit dat u al drie keer in elkaar geslagen werd door Ganbold bleef u toch voor hem werken. Soms ging u 's avonds mee naar afspraken. Op 10 maart 2009 ging u mee met Ganbold en raakte u betrokken in een gevecht. U werd gewond en moest naar het ziekenhuis. Sindsdien ging u op zoek naar manieren om aan Ganbold te kunnen ontsnappen. U kwam in contact met Gambaa, een smokkelaar, die uw reis naar België regelde. Op 2 november 2009 reisde u samen met Gambaa per trein van Mongolië naar Moskou. Van daar reisde u per trein naar Polen waar u werd opgewacht door twee mannen. Deze brachten u vervolgens met een auto naar België. Tijdens deze reis maakte u gebruik van een vals paspoort dat de smokkelaar voor u had geregeld. Op 9 november 2009 kwam u in België aan en diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw nationale identiteitskaart, uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, uw beroepskaart, uw werkkaart, uw boekje van sociale zekerheidsbijdragen, uw ziekteverzekering, een attest van de politie van de klacht die werd neergelegd, een attest van arrestatie en een attest van het ziekenhuis.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde vrees voor vervolging door uw voormalige werkgever vreemd is aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, die internationale bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun religie, ras, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Uw vrees te worden vermoord omwille van de informatie die u te horen kreeg terwijl u werkte als privé ober kan niet onder het Vluchtelingenverdrag ressorteren. Immers het betreffen hier louter criminele, en dus gemeenrechtelijke feiten, die geen uitstaans hebben met één van de vijf hierboven vermelde criteria.

Evenmin zijn er redenen om u, op basis van de door u aangehaalde vluchtmotieven, de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst. Immers, omwille van onderstaande redenen zijn er ook twijfels gerezen omtrent de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) helemaal niets hebt vermeld over de vechtpartij waarin u op 10 maart 2009 betrokken geraakt zou zijn en waarbij u, volgens het attest van het gerechtelijk ziekenhuis dat u neerlegde, ernstig gewond raakte (zie vragenlijst DVZ). Nochtans, wanneer u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw relaas deed, vermeldde u die gebeurtenis vlak voordat u zei dat u op zoek ging naar een manier om aan Ganbold te ontsnappen en u in contact kwam met uw smokkelaar (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Met andere woorden, speelde deze gebeurtenis een cruciale rol in uw problemen die u ertoe hebben aangezet uw land te verlaten. Dient te worden vermeld dat het de plicht is van de asielzoeker om vanaf het begin van de asielprocedure een volledige en correcte weergave te geven van zijn problemen in zijn land van herkomst. De vaststelling dat u deze ingrijpende gebeurtenis niet vermeldde op de DVZ doet dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u pas op 2 november 2009 uw land hebt verlaten. Nochtans werd u in april en mei 2008 drie keer in elkaar geslagen door Ganbold en raakte u in maart 2009 betrokken in een vechtpartij. Wanneer u werd gevraagd waarom u pas anderhalf jaar nadat u problemen kreeg uw land hebt verlaten, stelde u dat u probeerde te achterhalen wat u kon doen om aan die mensen te ontsnappen. Pas later kwam u op de idee om uw land te verlaten en dan moest u nog zoeken hoe dat moest (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Indien u een ernstige vrees zou koesteren te zullen worden vermoord, is het niet aannemelijk dat u pas na anderhalf jaar uw land zou verlaten.

Voorts moet worden opgemerkt dat u ook zeer beperkte inspanningen hebt geleverd om de bescherming bij de Mongoolse autoriteiten in te roepen. Dat de politie en de rechtbank in Mongolië u niet kan beschermen omdat u de klacht die u neerlegde de dag erna bij uw werkgever aantrof (zie gehoorverslag CGVS p. 11) is geen afdoende verklaring. Wanneer u werd gevraagd of er na de eenmalige klacht die u indiende bij de politie een gerechtelijke procedure is gestart, stelde u dit niet te weten. Dit wijst erop dat u na het indienen van de klacht niet meer geïnformeerd hebt bij de politie. Dit gebrek aan interesse omtrent de stand van zaken aangaande uw problemen ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarenboven liet u ook na andere instanties te contacteren zoals een mensenrechtenorganisatie of een advocaat om te zien wat u aan uw problemen zou kunnen doen in Mongolië. Uw verklaring dat u al naar de politie gestapt was en deze u niet kon beschermen en dat u uw problemen anders nog zou verergeren (zie gehoorverslag CGVS p. 9), kan uiteraard niet voldoen. Dat u in Mongolië alvorens naar het buitenland te vluchten deze stappen niet hebt gezet doet nog meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor tot twee maal toe vermeldde dat u overweegt uw naam te laten veranderen. U stelde bang te zijn dat u zelfs hier in België zou worden teruggevonden en vermoord (zie gehoorverslag CGVS pp. 9, 11). Deze poging om de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan te dikken, valt echter niet te rijmen met de vaststelling dat uw echtgenote, van wie uw belager de naam kent (zie gehoorverslag CGVS echtgenote p. 5), een profiel op haar eigen naam heeft op de sociale netwerksite hi5 (zie blauwe map). Indien u werkelijk een ernstige vrees koestert om te worden gezocht en vermoord, zou uw echtgenote niet kenbaar maken in België te verblijven.

Gezien de talrijke ongeloofwaardige elementen in uw relaas dient het CGVS vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart, uw geboorteakte en uw huwelijksakte bevestigen louter uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Uw werkkaart en sociale zekerheidsbijdragenboekje bevestigen enkel dat u tussen november 2007 en juni 2008 in het Corporate Hotel hebt gewerkt. Het attest dat u kreeg na het indienen van een klacht bij de politie op 20 mei 2008 zegt niets over welke klacht het precies gaat. Er wordt ook helemaal niet verwezen naar de persoon waartegen klacht is ingediend. Het politie attest van 15 maart 2009 stelt dat u op 10 maart werd geslagen door onbekende personen. Ook hier wordt op geen enkele manier verwezen naar andere personen, hoewel u verklaarde dat u betrokken was in een gevecht. Bijgevolg volstaan geen enkel van de door u neergelegde documenten om de problemen die u kende in Mongolië en uw hieraan verbonden asielrelaas te staven. Tenslotte kan er nog gewezen worden op het feit dat in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot N.P. (...) (O.V. 6.524.202) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist de motieven in de bestreden beslissing en vraagt om een hervorming van de beslissing. Derhalve roept hij een schending van de materiële motiveringsplicht in.

2.2. Verzoeker betwist dat de door hem aangehaalde problemen geen verband hebben met één van de criteria van de Conventie van Genève. Hij werd immers als ober betrokken bij "geheime" politieke besprekingen en zo tegen zijn wil betrokken bij politieke feiten die het daglicht niet konden of mochten zien. Hij kon niet de nodige bescherming krijgen voor de feiten waarvan hij het slachtoffer werd.

De Raad meent zoals verweerder stelt dat de commissaris-generaal terecht stelde dat de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging door zijn voormalige werkgever vreemd is aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, die internationale bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun religie, ras,

politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Verzoeker stelt dat hij vreesde vermoord te worden omwille van de “geheime” informatie die hij te horen kreeg terwijl hij werkte als ober. Hij vreesde dus niet vervolgd te worden omwille van één van de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, namelijk religie, ras, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Ook het feit dat er politieke bij de geheime besprekingen betrokken waren verandert hier niets aan. Het is immers niet omwille van het hebben van een bepaalde politieke mening dat verzoeker problemen kende, maar wel omwille van het beschikken over bepaalde gevoelige informatie dat zijn werkgever hem vervolgde, in casu hem bedreigde en hem mishandelde. Het gegeven dat verzoeker op een bepaald moment te kennen gaf voor de Democratische Partij te stemmen waarna hij geslagen werd door zijn werkgever, verandert hier niets aan. Verweerder wijst er op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat de grond van de vervolging in se de “geheime” informatie was die hij te horen kreeg. Hij kreeg immers van bij de aanvang van zijn werk als privé ober de waarschuwing dat hij niets mocht vertellen van wat hij zag en hoorde, omdat hij anders vermoord zou worden. Hij werd trouwens ook al geslagen en bedreigd voor hij te kennen gaf voor de Democratische Partij te stemmen. De slagen die hij kreeg na te hebben gezegd voor de Democratische partij te stemmen, kaderen dan ook in de algehele context van bedreigingen en mishandelingen die verzoeker stelde te hebben ondergaan binnen het criminele milieu waarin hij terecht kwam. De commissaris-generaal besloot terecht dat de door verzoeker aangehaalde feiten louter criminele, en dus gemeenrechtelijke feiten, betreffen, die geen verband hebben met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie.

2.3. Verzoeker stelt dat hij in de weinige tijd die hem was gegund de meest relevante feiten heeft geciteerd voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker betwist dat de feiten van 2009, die zich vlak voor zijn vertrek afspeelden, een cruciale rol speelden in zijn relaas. De feiten van de slagen in 2008 zijn de meest relevante feiten, vermits dit de feiten zijn die aanleiding gaven tot de problemen waarvoor verzoeker uiteindelijk met gevaar voor zijn leven het land moest verlaten. De feiten van 2009 waren desgevallend de druppel. Het feit dat hij hiervan attesten neerlegde verandert daar niets aan.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad meent zoals verweerder stelt dat van verzoeker, die stelt te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land

van herkomst. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in het vervolgingsrelaas zou vermelden. Het niet vermelden van de vechtpartij op 10 maart 2009 doet op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. De bestreden beslissing stelt terecht dat deze gebeurtenis een cruciale rol speelde in de problemen die verzoeker ertoe hebben aangezet zijn land van herkomst te verlaten.

Verzoeker stelt dat de tussentijd tussen de eerste problemen en de datum van het verlaten van het land aantoonde dat hij eerst alle interne oplossingen heeft gezocht en pas in laatste instantie zijn land verliet, wanneer geen andere mogelijkheden meer open lagen.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet nader bepaalt welke oplossingen hij gezocht heeft. De Raad meent zoals verweerder stelt dat verzoeker pas op 2 november 2009 zijn land verlaten heeft, terwijl zijn problemen reeds april/mei 2008 begonnen én hij verklaarde sinds de vechtpartij in maart 2009 naar een manier te zoeken om aan zijn werkgever G. te ontsnappen (zie gehoorverslag CGVS p. 7), de ernst van de door hem aangehaalde vrees ernstig ondermijnt.

Wat de naamsverandering van verzoeker betreft en het feit dat zijn echtgenote zich met naam op het internet kenbaar maakt meent de Raad dat dit een overtollig motief is.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het administratief dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. Voorzitter;

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS